

گھونگھٹ کے پٹ خول ری تو بے پیا ملینگے

بہگت کبیر اک بہت ہی سدھارن پچھو کڑ نال سبندھ رکھن
والا منگھ سی۔ اوہدے ماں باپ بارے کوئی جائکاری نہیں
ملدی آتے کھندے ہن کہ اوہ اک بہت ہی سدھارن جلاپے
دے گھر وچ پلایا، جلاپیاں دے ہور پریواراں دے بچیاں
نال کھیدیا آتے جوان ہویا۔ اک سدھارن پریوار وچوں
ہون کر کے جلاپیاں دے ہور منڈیاں وانگ کبیر دی پڑائی لکھائی
دا وی انتظام نہ ہو سکیا۔ اوناں نے ساری عمر محنت
کیتی آتے کپڑا بنیا۔ کبیر سدھارن سی آتے ساری عمر
سدھارن ہی رہے۔ سدھارن جلاپیاں وانگ ہی کپڑا بندے،
بازارے کے جاندے آتے گزارہ کردے۔ ایج بنارس وچ
رہندیاں اوہ اپنا آتے پریوار دا گزارہ کردے رہے
پر اس سدھارن حالات وچ ہی اوناں نے زندگی دے اپنے
تجربے دا آپ نرنا کر کے سٹے کڈھے تے گیان حاصل
کیتا۔ اوناں نے اپنے سمیں آتے حالات دا وی نرنا کیتا
تے ڈھکویں سٹے کڈھے۔ انسان دے انسان نال آتے
انسان دے قدرت نال رشتے دے تے نوں سمجھیا آتے اس
بارے بہت گجھ لکھیا وی۔ کبیر دے دوہے بہت مشہور ہن۔
کبیر نے ویکھیا کہ ویلے دے حاکماں، زوروراں آتے
مذہب دے ٹھیکیداراں نے اپنے سماجی تے آرتھک رتبے دے

زور نال لوکاں دیاں اکھاں تے پردے پائے ہوئے ہن
اتے لوکاں دیاں اکھاں اتے پردے چاڑھ کے ایج اوہ
حالات اتے وی پردہ پہاؤن دی کوشش کردے ہن۔

سوال اٹھدا ہے کہ گھنڈ دا مقصد کیہ ہے؟ سپشٹ ہے کہ
گھونگھٹ جاں گھنڈ اکھاں دی شکتی نوں بے کار کرن لئی
پایا جاندا ہے۔ کیہ ایہ فائدمند گل ہے کہ انسان نوں
جاں تا دے ہی نہ تے جاں صاف نہ دے؟ اس وچ
کس دا فائدہ ہے کہ انسانی اکھ دی قدرتی طاقت نوں
بے کار اتے نشٹ کر دتا جاوے؟ ایہ کس دے بہلے وچ
ہے؟ ظاہر ہے کہ جس دی اکھ اتے ایہ گھونگھٹ ہے اوہدے
بہلے وچ تاں ایہ گل ہو نہیں سگدی۔ ایہدے نال ہی ایہ
سماج اتے منگھتا دے بہلے وچ وی نہیں ہو سکدا کہ
اکھاں تے پردے پئے رہن۔ ایہ صرف اوناں دے حق وچ
جاندا ہے جو لوکاں دیاں اکھاں تے پردے پا کے آپنا
آلو سیدھا کرن دا منتو رکھدے ہن۔ ملاں، پانڈے، دھاڑوی
اتے جابر اصلیت اتے پردے پا کے رکھدے ہن۔ اوہ سچ نوں
جھوٹہ اتے جھوٹہ نوں سچ کر کے دسدے ہن۔ اس گھونگھٹ دے
پٹ اکھاں اتے وی ہن جگ دی اصلیت اتے وی۔ اکھاں
اتے ایہ پردے پئے رہن نال اصلیت دے درشن نہیں ہو سکدے۔
رجواڑاشاہی سماج دی مرد پردھان ریت عورتاں دے چہرے تے

وی جبری پردہ پاؤندی سی تے عورتاں نوں نصیحت کردی سی
 کہ ایہ پردہ اوناں دے آپنے بہلے لئی آتے سماج دے بہلے
 لئی ہے۔ پر عام تجربے دی گل ہے کہ جدوں کسے دے چہرے
 تے پردہ پیا ہندا ہے تاں اوس نوں گجھ نہیں دسدا
 جے تھوڑا بہت دسدا وی ہے تاں اوہ صاف نہیں دسدا۔ اس
 دا مطلب ہے اگھاں دا بے کار بن کے رہ جاوا۔ پردے دا
 منتو ہی ایہ ہندا ہے کہ اصلیت نوں انگولیا آتے تجربے
 نوں نکاریا جاوے۔

کبیر کہندے ہن۔ گھونگھٹ کے پٹ خول ری تو بے پیا ملینگے۔
 کبیر دے اس کتھن وچ کیہ رمز ہے؟ اس وچ رمز ایہ ہے
 کہ اگھاں توں اگیانٹا دی پٹی کھول تاں کہ ساہمنے
 جو سچ ہے اوہ نظر آوے، پیا دے درشن ہوں۔ مطلب ایہ ہے
 کہ اگھاں ویکھن لئی ہن آتے انہاں دی ورتوں کیتے
 بغیر حقیقت نہیں دس سکی۔ کبیر آتے ہور روشن خیال وڈے
 بزرگ رمز راہیں دسدے ہن کہ ساڈیاں اگھاں دے پردے
 ساڈے چوگردے دیاں اوہ مانتاواں آتے دھارناواں ہن جو
 دن نوں رات بناؤندیاں ہن، اوہ تائسب ہن جہڑے ساڈے
 تاریخی پنگھوڑے وچوں سانوں ورثے وچ ملدے ہن آتے
 ساڈیاں اگھاں آتے پردہ چاڑھدے ہن۔ انہاں پردیاں نال

اسیں آپنی اکھ آتے بُدھی دی سہی آتے مکمل ورتوں
 نہیں کر سکا۔ اس پردے کر کے اسیں اپنے تجربے توں کوئی
 سیٹہ نہیں کڈھ سکا۔ کبیر دے کتھن وچ حکمت دی گل
 ایہ ہے کہ انسان آپنی ہمت نال اکھاں دے پردے لہ
 سکا ہے۔ انسان اکھاں دی پٹی لہ سکا ہے پر ایہدے
 لئی اوہنوں سچیت ہو کے سرگرمی کرن دی آتے اصلیت دا نرنا
 کرن دی لوڑ ہے، سچیت ہو کے ہمت کرن دی لوڑ ہے۔ اکھاں
 دے پردے اپنے آپ لیہن والی چیز نہیں، انہاں توں چھٹکارا
 پاؤن لئی سچیت ہو کے آدم کرن دی لوڑ ہے۔ اس کر کے بہگت
 کبیر دی رمز ہے کہ ہمت کرتے اکھاں توں پردہ خول
 کے ویکھ ساہمنے کیہ ہے؟ کیہ ہو رہیا ہے آتے کیہ کرن
 دی لوڑ ہے؟ جنہاں چر اکھاں تے پردہ پایا ہویا ہے،
 ایہدا پتہ ہی نہیں لگ سکا۔ جے اکھاں تے پردہ پایا
 ہووے تاں تہانوں حالات دی اصلیت دا درشن نہیں ہو سکا۔
 اسے کر کے بہگت کبیر کہندے ہن کہ گھونگھٹ کے پٹ خول
 ری توہے پایا ملینگے۔

اک وار اکھاں توں پردہ لہ جاوے تاں فر ایہ وی
 پتہ لگ جاندا ہے کہ جگ دی اصلیت آتے زور والیاں
 نے کس تراں کوڑ دا پردہ پایا ہویا ہے۔ مثال دے
 طور تے آج امریکی سامراج اپنے زور آتے میڈیے دے

مکر جال نال عراق اُتے قبضے نوں عراقی لوکاں دے فائدے
 وچ دسّ دی کوشش کر رہے ہن۔ ایہ سامراجیئے سچائی
 اُتے کوڑ دا پردہ پاؤن دی کوشش کر رہے ہن اس
 لئی اس پردے نوں لاہنا بہت ہی ضروری ہے۔ اس پردے نوں
 لاہن لئی وی اُدم اُتے محنت دی ضرورت ہے۔ حالات دا نرلیپ
 ہوکے نرنا کرن دی لوڑ ہے۔ اسے کر کے کبیر دی آواز وچ
 کٹک ہے۔ گھونگھٹ کے پٹّ خول ری۔ اس وچ صلاح وی ہے اُتے
 حُکم وی۔ حُکم تاریخی لوڑ ہے جو دسّی ہے کہ بناں ایہ
 پردہ لاپے کم نہیں چلنا۔ ایہ صلاح اک اوس سیانے دی
 صلاح ہے جس نے خود ایہ پردہ لاه لیا ہے، جس نے حالات
 دا نرنا کر لیا ہے اُتے راہ وکھا رہیا ہے۔

جدوں ایہ پردہ لہہ جاندا ہے تاں حالات دا دیدار ہو جاندا
 ہے۔ اصلیت کیہ ہے اس دا چانن ہو جاندا ہے۔ دن دن
 دسدا ہے اُتے رات رات۔ انسان زندگی دا، حالات دا، تے
 تے سچ سمجھ جاندا ہے، جان لیندا ہے کہ کیہ ہو رہیا
 ہے، کون کیہ کر رہیا ہے، اُتے کیہ کرن دی لوڑ ہے؟ ایہدے
 نال اوہ تاریخی لوڑ توں جانو ہوکے آپنی تاریخی ذمہ واری
 نبھاؤن لئی اُدم کردا ہے۔ بھگت کبیر اس نوں توہے پیا
 ملینگے کہندے ہن۔ پیا ہے زندگی اُتے ایہدا تے
 سچ جس وچ گجھ وی چھپیا نہیں ہے۔ ایہ ہے ویکتی اُتے

سماج دے رشتیاں وچ سُرْمیلتا، انسان آتے قُدرت دے رشتے
وچ سُرْمیلتا۔ ایہ ہے اہم آتے بہم دی سُرْمیلتا۔ ویکتی
آتے سماج نوں درپیش سبھ مسلے آتے اوناں دے حل صاف
دسدے ہن۔ انسان اوناں دے حل لئی لوڑبندا قدم چُک سکدا
ہے۔ پر ایہ تاں ہی کیتا جا سکدا ہے جے اوس گھونگھٹ
دے پٹ کھولھے جان جو زور والیاں نے لوکاں دیاں اکھاں
تے پایا ہویا ہے۔ ویلے دے حاکم لوکاں دیاں اکھاں
آتے ایہ گھونگھٹ وکھ وکھ ناماں ہیٹھ پاؤندے ہن پر
انہاں نوں ہٹائے بغیر لوکاں دا کم نہیں بئنا۔